

analyserne nu stemmer overens med USA, så man ikke kommer i konflikt.

Den næste kilde til forundring var, at Socialdemokratiet holdt, og det vil jeg godt gentage, en ganske glimrende ordførertale indholdsmæssigt, og derefter ender man så i øvrigt med at stemme sammen med partier, der har et grundlæggende andet syn på det, f.eks. hr. Jesper Langballe, som jo repræsenterer det alleryderste både i Danmark og også i forhold til amerikanske sikkerhedspolitiske synspunkter. At dele vedtagelsesmæssig position med Dansk Folkeparti forekommer mig helt underligt, også fordi det jo ikke er et krigerisk forslag til vedtagelse, SF og Enhedslisten har lagt op til.

Tværtimod var der nogle, der havde snakket med nogle om det i går, som sagde, at den er meget blød, hvor vi ganske stilfærdigt beklager, at USA har lavet det her system. Vi siger, at det indeholder en oplagt risiko for, at vi bevæger os ind i et nyt rustningskapløb, der står i vejen for aftaler om ikkespredning af atomvåben, fordi det er klart, at flere lande vil forsøge at få en ret stor mængde atomvåben for dermed at kunne gennembyrde skjoldet. Jeg tror, at hr. Jeppe Kofod fuldt ud deler alle de her beklagelser.

Jeg forstod også på hr. Jeppe Kofod, at han er helt enig i pindene, nemlig at bekræfte og fastholde behovet for det internationale aftalesystem. Det er jo det, vi spiller om: at man har vilighed til også i EU-samarbejdet at prøve at finde en fælles stærk europæisk platform som en modvægt mod de der tendenser med enegang, der er i Bush-administrationen. Og så endelig, at de grønlandske synspunkter skal stå stærkt.

På den baggrund var det, synes jeg, helt underligt at opleve, at Socialdemokratiet ikke valgte at stå ved sine stærke synspunkter i ordførertalen, også i vedtagelsesform.

Så skal jeg sige til fru Gitte Seeberg, der lægger vægt på den 11. september sidste år, og det er der også flere af ordførerne der gør, at man vel kan drage to konklusioner af den 11. september sidste år:

Den ene er at bygge de forsvarsværker højere, der ikke beskyttede den 11. september, og lægge et missilskjold ovenover. Ingen af delene ville have beskyttet mod de tragiske begivenheder den 11. september.

Kl. 12.00

Man kan også drage en anden konsekvens, nemlig at sige, at nu er der mere end på noget tidspunkt behov for, at verden bevæger sig ind i

et aftalesystem, og at vi går efter de lande, der opsiges aftalesystemer.

Til hr. Niels Helveg Petersen, der også beklager opsigelsen og synes, at mit scenarium i for høj grad er et skrækscenarium, der tegner verden sortere, end den faktisk er: Jeg er enig i, at hvis man måler fremskridt fra den kolde krigs ophør og Murens fald, så har det været en periode med både nedrustning og med færre våben. Det har også været en periode med stigende tillid mellem landene. Så der er en række sikkerhedspolitiske gevinster i skyggen af den kolde krigs ophør, helt enig.

Men det, der er dagsordenens pointe i dag, er vel: Hvor bevæger vi os hen nu? Der vil jeg godt spørge: Er ikke også hr. Niels Helveg Petersen noget bekymret over de stærke amerikanske tendenser til enegang, ikke alene i ABM-spørgsmålet, men også i forhold til prøvestop, i forhold til ikkespredning, i forhold til krigsforbryderdomstol, som udenrigsministeren var så venlig at tage med i rækken? Er det ikke bekymrende, at vi oplever den tendens til amerikansk enegang i stigende grad?

Vi står måske om ganske kort tid over for en endnu stærkere sag, nemlig diskussionen om krig mod Irak med eller uden allierede. Er det ikke bekymrende, at vi ser den der fantastisk stærke tendens til enegang?

Så vil jeg godt gemme NATO-diskussionen – jeg har ikke tid til den – til en anden gang, men jeg har anmeldt en forespørgsel, hvor vi får lejlighed til at diskutere det.

Jeg skal sige til hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen, at jeg synes, det er helt rigtigt set, at i en situation, hvor ABM-traktaten fra 1972 anklages for ikke længere at du, så er det vel oplagt at sætte spørgsmålstejn ved 1951-aftalen – den er dog trods alt 21 år ældre – i forhold til Grønland med hensyn til, om den overhovedet stadig har modernitet. Vi deltager gerne fra SF's side i at kigge på det.

Til udenrigsministeren, som erklærer sig som tilhænger af the rule of law: Det tror jeg oprigtigt også på, men da må det bekymre at se de amerikanske bevægelser mod enegang p.t. Det må bekymre også en dansk udenrigsminister. Men tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jo, også jeg er da bekymret over, at amerikanerne ikke vil ratificere den internationale straffedomstol. Det synes jeg er et forkert standpunkt